

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-נערה שנתפתתה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רב פפא איעסק ליה לבריה בי אבא סוראה, אזיל למיכתב לה כתובתה, שמע יהודה בר מרימר, נפק אתא איתחזי ליה. כי מטו לפיתחא הוה קא מפטר מיניה, אמר ליה: גיעול מר בהדאי, חזייה דלא הוה ניחא ליה מאי דעתיך?	אמר ליה: [רב פפא]											גב:
שיננא, לא תיהוי בעבורי אחסנתא אפילו מברא בישא לברא טבא, דלא ידיעא מאי זרעא נפיק מיניה וכל שכן מברא לברתא	משום דאמר ליה שמואל לרב יהודה:											גג:
האי נמי תקנתא דרבנן היא, דאמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי:												גג:
ה"מ מדעתיה, לעשויה נמי?	אמר ליה: [יהודה בר מרימר]											גג:
אטו מי קאמינא לך דעול ועשייה? עול ולא תעשייה קאמינא מעלאי ידידי היינו עשייה.	אמר ליה: [רב פפא]											גג:
אכפיה ועול, אישתיק ויתבי. סבר ההוא מירתח רתח, כתביה לכל מאי דהוה ליה. לסוף אמר ליה: השתא נמי לא מישתעי מר? חיי דמר, לא שביקי מידי לנפשא?	אמר ליה: [יהודה בר מרימר]											גג:
אי מינאי ידידי, אפי' האי נמי דכתבת לא ניחא לי.	א"ל: השתא נמי אהדר בי?											גג:
א"ל: שוייה נפשך, הדרנא לא קאמינא.	אמר ליה: [יהודה בר מרימר]											גג:
מכרה כתובתה לבעלה, יש לה כתובת בנין דכרין או אין לה כתובת בנין דכרין?	בעא מיניה רב יימר סבא מרב נחמן:											גג:
ותבעי לך מוחלת	א"ל רבא:											גג:
השתא מוכרת קמיבעיא לי, דאע"ג דאיכא למימר זווי אנסוה, דאמינא כמאן דקא מחו לה מאה עוכלי בעוכלא מוחלת מיבעיא?	אמר ליה: [רב יימר סבא]											גג:
פשיטא לי, מוכרת כתובתה לאחרים - יש לה כתובת בנין דכרין, מאי טעמא? זווי אנסוה מוחלת כתובתה לבעלה - אין לה כתובת בנין דכרין, מאי טעמא? אחולי אחילתא.	רבא:											גג:
מוכרת כתובתה לבעלה, כמוכרת לאחרים דמי או כמוחלת לבעלה דמי?	בעי רבא:											גג:
בתר דבעיא הדר פשטא: מוכרת כתובה לבעלה - כמוכרת לאחרים דמי.	רבא:											גג:
מתה, אין יורשין של זה ואין יורשין של זה יורשין כתובתה והוינן בה, כתובתה מאי עבידתה?	מתיב רב אידי בר אבין:											גג:
כתובת בנין דכרין	ואמר רב פפא:											גג:
ואמאי? הכא נמי לימא: יצר אנסה												גג:
התם קנסא הוא דקנסוה רבנן.												גג:
מוחלת כתובתה לבעלה - אין לה מזונות.	יתיב רבין בר חנינא קמיה דרב חסדא, ויתיב וקאמר משמיה דרבי אלעזר:											גג:
אי לאו דקאמרת לי משמיה דגברא רבא, הוה אמינא לך: (משלי י"ז) משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מבית.	אמר ליה: [רב חסדא]											גג:
יתיב ר"נ ועולא ואבימי בר רב פפי, ויתיב רב חייא בר אמי גבייהו, אתא ההוא גברא דשכיבא ארוסתו זיל קבר או הב לה כתובתה	אמרי ליה: [ר"נ ועולא ואבימי בר רב פפי]											גג:
אשתו ארוסה - לא אונן ולא מיטמא לה, וכן היא לא אוננת ולא מיטמאה לו, מתה - אינו יורשה, מת הוא - גובה כתובתה	אמר להו רב חייא, תנינא:											גג:
טעמא דמת הוא, הא מתה היא - אין לה כתובה.												גג:
מאי טעמא?												גג:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story		מימרא-statement ◻ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◻ ראיה-proof	
מקרא-key:		Talmud Navigator	
כתובות-נערה שנתפתתה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא	מאן דאמר		
שאין אני קורא בה לכשתנשאי לאחר תטלי מה שכתוב ליכי	רב הושעיא:	!	◻
ארוסה שמתה - אין לה כתובה.	כי אתא רבין אמר ריש לקיש:		◻
זילו אמרי ליה: שקילא טיבותך שדיא אחיזרי, כבר תרגמא רב הושעיא לשמעתי' בבבל.	אמר להו אביי:	O	
בגן נוקבן דיהויין ליכי מינאי וכו'.			◻
עד דתלקתן לגוברין	רב תני:		◻
עד דתברגן.	לוי תני:		◻
לרב אע"ג דבגר? ולוי אע"ג דאינסיב?			?
אלא בגר ולא אינסיב, אינסיב ולא בגר - דכולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - בארוסה ולא בגר.			!
עד דתברגן וימטי זמניהון דאינסבן.	וכן תני לוי במתניתיה:		◻
תרתיה?			?
אלא, או תברגן או ימטי זמניהון לאיתנסבא.			◻
כתנאי:			◻
עד מתי הבת נונית? עד שתארס	[ת"ק]	◻	◻
עד שתברג.	משום רבי אלעזר אמרו:	◻	◻
עד דיהוויין.	תני רב יוסף:		◻
הויה דאירוסין, או הויה דנישואין?	איבעיא להו:	^	
תיקו.		!	
מי שמיע לך מיניה דרב יהודה, ארוסה יש לה מזונות או אין לה מזונות?	רב חסדא לרב יוסף:		^
משמע לא שמיע לי, אלא מסברא לית לה, כיון דאירסה - לא ניחא ליה דתיתזיל	אמר ליה: [רב יוסף]	!	◻
אם משמע לא שמיע לך, מסברא אית לה, כיון דלא קים ליה בגוה - לא שדי זוזי בכדי.	אמר ליה: [רב חסדא]	?	
משמע לא שמיע לי, מסברא אית לה, כיון דלא קים ליה בגוה - לא שדי זוזי בכדי	איכא דאמרי, אמר ליה: [רב יוסף]	!	◻
אי משמע לא שמיע לך, מסברא לית לה, כיון דאירסה - לא ניחא ליה - דתיתזיל.	אמר ליה: [רב חסדא]	?	
(סימן: דגברי שק זרף, מאנה ויבמה שניה ארוסה ואנסה)			◻
ממאנת, יש לה מזונות או אין לה מזונות?	בעו מיניה מרב ששת:		^
אלמנה בבית אביה, וגרושה בבית אביה, ושומרת יבם בבית אביה - יש לה מזונות	אמר להו רב ששת, תניתיה: [ת"ק]	◻	!
עודה בבית אביה - יש לה מזונות, אינה בבית אביה - אין לה מזונות	רבי יהודה:	◻	!
רבי יהודה היינו ת"ק			?
אלא לאו ממאנת איכא בינייהו			!
אית לה	דתנא קמא סבר:	◻	!
לית לה.	ורבי יהודה סבר:	◻	!

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

כתובות-נערה שנתפתתה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בת יבמה, יש לה מזונות או אין לה מזונות? כיון דאמר מר כתובתה על נכסי בעלה הראשון - לית לה, או דלמא כיון דאי לית לה מראשון תקינו לה רבנן משני - אית לה?	בעי ריש לקיש:										^	◇	:ג
תיקו.											!		:ג